

17. Kóžda njeprawda je hrěch; a je hrěch k smjerći.*

18. Wěmy, zo kóždy, kotryž je rodzeny z Boha, njehřeši, ale narodzenje z Boha zakhowa jeho, a zly so jeho njedótka.*

19. Wěmy, zo smy z Boha, a zo cyly swět w zlym leži.*

20. A wěmy, zo je Syn Boži přišoł a podal nam zmysl, zo bychmy póznali wěrneho Boha, a zo bychmy byli w jeho wěrnym Synu. Tón je wěrný Bóh a wěčne žiwjenje.*

Luk. 24, 45.

21. Džěćatka, hladajće so přibohow.* Amen.

DRUHI LIST S. JAPOŠTOŁA JANA.

Elektu a jeje džěći w lubosći a wěrje wobkruća, zo bychy so wot bludnikow zawjesć njedale, a to z krótkimi słowami, druhe sebi skhowawši, doniž k nim njepřińdže.

Starši Elekće* knjeni a jeje džěćom, kotrež ja lubuju we wěrnosći**, a nic ja sam, ale tež wšitcy, kotřiž wěrnosć póznachu,***

2. Wěrnosće dla, kotraž w nas zwoštawa, a z nami budže na wěki.*

3. Budž z wami milosć, smilnosć, pokoj wot Boha Wótea a Jězusa Khrystusa Wóteoweho Syna we wěrnosći a lubosći.*

4. Zwjeselich so jara, zo sym nadešoł mjez twójimi džěćimi někotre, kotrež khodža we wěrnosći, jakož přikaznju dóstachmy wot Wótea.*

5. A nětko prošu tebe, knjeni, nic jako nowu přikaznju ći pisajo, ale kotruž mějachmy wot spočatka, zo so lubujemy jedyn drugeho.*

Jan. 13, 34; 15, 12.

6. A to je lubosć, zo khodžimy po jeho přikaznjach. Přetož to je přikaznja, zo, jakož sće slyšeli wot spočatka, w tom khodźiće.*

wobeńdžechu, kotrež pak njejsu k smjerći, prosyli, a woni dóstanu zas žiwjenje hnady; za tamnych pak, kotřiž su w hrěchach, kotrež su k smjerći, njezakazuje drje, zo bychy prosyli, ale njeradzi to tež. — 17. Kóžde přestupjenje Božeje kaznje je hrěch a tohodla ma so hidzić, ale kóžde nima jenak zrudnych scěhwkow; su pak tež tajke hrěchi, kotrež wobnowjenje duchowneho žiwjenja přez wěrnú pokutu njepřipušća, kotrež su tohodla hrěchi k smjerći. — 18. Duchowne žiwjenje, kotrež je wot Boha dóstał, zakita jeho před hrěchom, a zly njepřećel njezwaži so, jemu ze swojim hrěšnym wabjenjom so bližić. — 19. t. r. je cyle w mocy zleho ducha, djaboła. — 20. Nimamy so jeno z Boha narodzić, ale mamy tež wěcnje w Bohu žiwi być, tohodla je Syn Boži na swět přišoł, a je nam ze swojej wučbu a hnadu duchownu mysl wotewrił, zo bychmy wěrneho Boha spóznali a z jeho Synom so nutrnje zjednoćili, tak zo smy my w nim a wón w nas. Tónle Syn Boži pak je tež sam wěrný Bóh (Jan. 1, 1) a wěčne žiwjenje, tak zo ma kóždy, kiž je w nim, podžěl bóžskeho wěčneho žiwjenja. — 21. Hdyž je Syn Boži sam přišoł, zo byšće wěrneho Boha spóznali, maće ćim swěrnišo kedžbować, zo byšće jemu služili a nic přiboham.

1. S. japoštoł mjenuje so starši, dokelž bě tehdom hižo we wysokich lětach, druzy japoštołojo běchu hižo wumřeli. Štó žónska bě, na kotruž su tele napominanja pisane, njewěmy, tež jeje mjeno njeje wěste, dokelž „Elekta“ t. r. wuzwolena, drje njeje mjeno wosoby, ale najskerje jeno přistawk k napisej; móžno tež je, zo je list cyłej wosady, a nic jednotliweje wosobje pisany. ** t. r. we wěrnej, prawej lubosći. *** t. r. wšitcy, kotřiž k spóznaću wozjewjeneje wěrnosće Božeje přińdžechu. — 2. Přičina tejele lubosće wěrnych mjez sobu je w tom, zo wšitcy wozbožacu wěru Božu wobsydnú, a zo ju zhromadnje wobkhowaju na wěki. — 3. Wěrnosć a lubosć plodźitej milosć Božu a smilnosć, tohodla su to njerozdžělomne dary. — 4. t. r. kotřiž swoje žiwjenje rjaduju po spóznatej wěrnosći, jakož je nam to přez kaznju Božu předpisane. Zrozemimy-li pod synami stawy wosady, dyrbymy sebi myslić, zo bě ju swj. japoštoł před krótkim wopytał; zrozemimy-li pak džěći žónskeje, dyrbymy z toho sudzić, zo bě so z jednym z nich zetkał a wot toho zhonił, zo wšitcy po Božich kaznjach žiwjenje njewjedu. — 5. 1. Jan. 2, 7. — 6. t. r. to je so wam přikazało wot wšeho spočatka, zo wy po wučbe Božej swoje žiwjenje zarjadujete.